

1) at drage Omsorg for,
at de af Entreprenørerne sysselsatte Arbejderes Tilgodehavende udbetales dem til den ved Kontrakt fastsatte Tid, og

at Arbejdslønnen ikke trykkes ned under den, der i Praksis paa det foreliggende Omraade ellers maa siges at være hjemlet, samt

2) af Hensyn til de mindre Arbejdsgivere paa dertil egnede Omraader saa vidt muligt at udbyde Arbejdet fagvis, gaar Tinget over til Dagsordenen.“

Denne Udtalelse blev derefter vedtagen af Tinget med 61 Stemmer mod 13.

Det turde sige sig selv, at den Synsmaade, der finder Udtryk i denne Beslutning, som drejer sig om Arbejder, der bortliciteres, og som altsaa sigter til private Entreprenører, der udføre Arbejdet, maa antages med saa meget større Styrke at kunne gøres gældende, naar det er Staten selv, som uden Anvendelse af Mellemand lader Arbejdet udføre. For saa vidt udtaler denne Opfordring af Folketinget det samme som det Ændringsforslag under Nr. 174, der blandt andre er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen). Jeg skal endnu nævne, at ved sin Motivering af Forslaget til den nævnte Udtalelse bemærkede Ordføreren — det var det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) følgende (se Tidenden for 29de Marts 1895, Sp. 3939): „Man har ment, at det er en naturlig Pligt for Staten ikke at træde saaledes ind i Lønkampen, at den bidrager til at trykke Prisen ned paa Punkter, hvor den ad den ene eller anden Vej har faaet en vis Fasthed, som er godkendt paa Arbejdsmarkedet. Man har brugt det ganske almindelige Udtryk: „hvad der i Praksis paa det foreliggende Omraade ellers maa siges at være hjemlet,“ netop for ikke at udelukke nogen af de forskellige Veje, ad hvilke en saadan Praksis kunde være naaet, hvad enten det nu er Sædvanens Vej eller Overenskomstens Vej, eller muligvis andre særlige Veje.“

Jeg har endnu til sidst en Bemærkning til det ærede Medlem for Frederikshavn (H. Madsen), der noget udførligt dvælede ved Spørgsmaalet om en forbedret Toggang gennem Jylland med det Formaal for Øje at faa etableret en norsk Postroute gennem Jylland. Det er mig meddelt, at dette Spørgsmaal er blandt dem, hvormed den nu arbejdende Jærnbanekommission beskæftiger sig. Hvis dette er rigtigt, hvad jeg har Grund til at antage, vil denne Sag der kunne finde en mere udtømmende og

grundig Behandling, end det er muligt at give den ved en Forhandling, være sig her i Tinget eller i et Udvalg.

E. Sørensen: Jeg vil først bringe en Tak til den højtærede Indenrigsminister for hans Udtalelser angaaende de jyske Telefonselskaber og det dem givne Løfte om at faa Koncessionsspørgsmaalet ordnet snarest muligt. Jeg har imidlertid kun ringe Tiltro til, at dette Spørgsmaal skal kunne løses og Koncessionen gives inden den i Loven fastsatte Frist, den 1ste April 1899. Forinden Koncessionen kan gives, maa der indhentes en Erklæring fra Bestyrelserne for de Kommuner, der berøres af den, og der synes saaledes at være Udsigt til, at de Stridigheder, der have hersket inden for Generaldirektoratet for Telegrafvæsenets og Ministeriets Embedsmænd, vil medføre, at samtlige jyske Telefonselskaber skulle miste 5 Aar af Koncessionstiden, hvilket er et ret uheldigt Resultat.

Hvad saa angaar Skibsinspektørposten, vilde den højtærede Minister gøre gældende, at jeg gik ud fra en fejl Forudsætning, naar jeg ansaa det som det naturligste og heldigste, at der fra Skibsførerpladserne avanceredes til Skibsinspektørposten. Men det er jo dog det almindelige i de forskellige Etater. For at blive ved Jærnbanevæsenets Omraade, da er det jo saa, at der fra Stationsforstander avanceres til Trafikinspektør, skønt der er en hel Del Forskel paa den Gerning, vedkommende Mand har at udføre som Stationsforstander og som Trafikinspektør. Det er to ganske kvalitativt forskellige Stillinger, siger den højtærede Minister, at være Fører i Søfarten og at være Skibsinspektør. Men saa kan man i hvert Tilfælde ogsaa sige, at det at være Sekondløjtnant i Marinen og Skibsinspektør ved de danske Statsbaner er to ganske kvalitativt forskellige Stillinger. Det naturligste og det, der har været brugt i saa lang Tid, som vi have haft Søfartsforvaltningen, har været, at man har holdt sig til praktiske Folk, der i en Aarrække have gjort god Tjeneste. Den højtærede Minister gentog, at der var ingen af Skibsførerne, som var i Stand til at overtage denne Post, navnlig manglede de teoretisk Uddannelse. Jeg skal hertil kun sige, at det er i høj Grad at bryde Staven over hele den Ordning, Søfartsforvaltningen har haft siden den etableredes i 1886, og jeg tror, at det praktiske Liv og al Erfaring godtgør, at der ikke har vist sig Mangler ved denne Ordning, men at saavel Søfartschefsposten som Inspektørposten have været